

FERGUSON ARIVA 200

- Tani nie znaczy gorszy - część II

Od momentu włożenia wtyczki do gniazda zasilania do pojawienia się obrazu na ekranie telewizora upływa około 16-17 sekund. Dotyczy to kanałów niekodowanych, w przypadku kodowanych czas ten może być dłuższy o kilka sekund. Zależy to od systemu kodowania, użytego interfejsu (karta w czytniku lub module CI) i modułu CI (jeśli taki jest używany). Czasy startu z czuwania są podobne (do startu „z sieci”).

Przełączanie kanałów jest szybkie, niekodowanych niecałe 2 sekundy, kodowanych od 3 do 5 sekund. Zależy to także od systemu, sposobu dekodowania i modułu. Na prędkość przełączania kanałów minimalny wpływ mają parametry przekazu, to, czy jest to ten sam transponder, polaryzacja, system kodowania i satelita.

Menu odbiornika opracowane zostało w formie „zakładkowej”, ostatnio coraz bardziej popularnej. Jest intuicyjne i wygodne w obsłudze. Poszczególne opcje dostępne są z rozwijanej listy, można je także przełączać kursorami lewy – prawy. Wśród piętnastu języków menu jest język polski. Jeszcze nie wszystkie pozycje zostały przetłumaczone, znalazło się też kilka błędów językowych. Są to jednak detale, które programiści mogą błyskawicznie poprawić.

Konfigurację odbiornika zaczynamy od **ustawień systemowych**. Oprócz języka grafiki ekranowej można ustawić pierwszy i drugi preferowany język fonii, język napisów i stronę kodową teletekstu. Zastosowano sprawdzającą się w praktyce zasadę, że zmiana języka menu automatycznie ustawia na ten język pozostałe kategorie. Potem można oczywiście poszczególne pozycje skorygować według własnych preferencji.

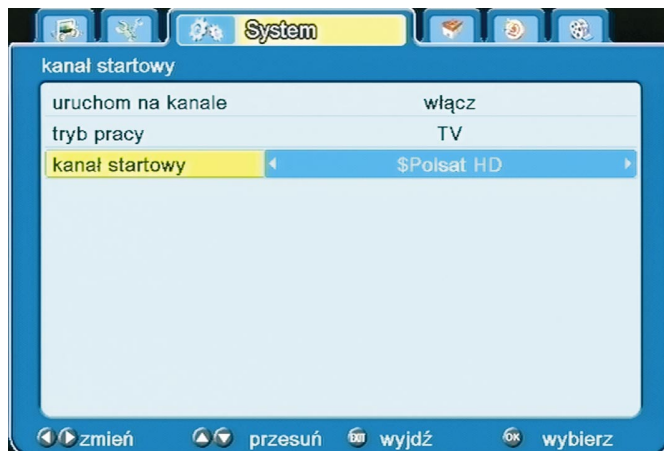
Ustawienia rozdzielczości sygnału video (*System TV*) zależą od ustawień opcji *Wyjście Video*. Przy RGB są ograniczone do 480i, 576i, PAL-M, PAL-N, oraz „według źródła”, po zmianie na YUV pojawia się pełna gama rozdzielczości od 480i do 1080i_60. W razie dokonania błędnych ustawień i zniknięcia obrazu, można poratować się przyciskiem OPT, który dokonuje przełączenia między rozdzielczością ustawioną przez użytkownika, a domyślną 576i, lub przyciskiem FORMAT, który przełącza pomiędzy poszczególnymi rozdzielczościami (po przedstawieniu wyjścia video na RGB nie będzie sygnału na wyjściach HDMI i Component).

Formatowanie obrazu działa prawidłowo. Zarówno na ekranie tradycyjnym, jak i panoramicznym można wybrać ustawienia umożliwiające właściwe wyświetlanie proporcji obrazu, stosownie do materiału źródłowego. To ważne, ponieważ wielu użytkowników preferuje prezentację obrazu zgodnie z jego formatem i nie toleruje obrazu 4:3 rozciągniętego na różne sposoby na ekranach panoramicznych.

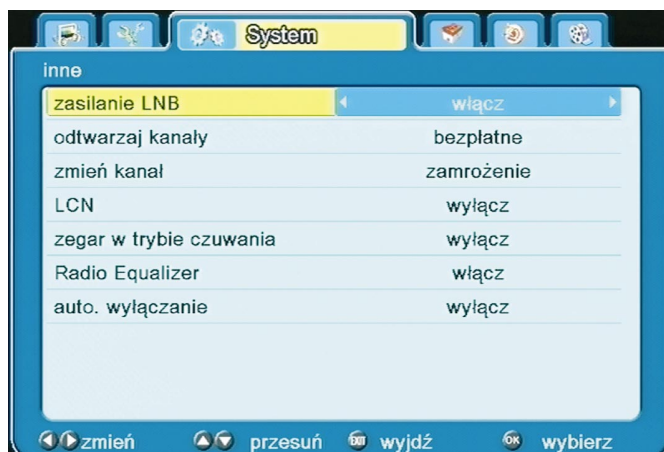
W ustawieniach dźwięku można skierować na wyjście cyfrowe sygnał niemodyfikowany lub stereofoniczny LPCM.

Korekcja jasności, kontrastu i nasycenia (*Ustawienia obrazu*) działa na wyjściach analogowych i cyfrowych. Zakres regulacji od „0” do „100”, wartości domyślne ustawione są na 50. Zmiana za pomocą kursorów lewy – prawy, nie można wpisać wybranej wartości z klawiatury numerycznej. Po osiągnięciu wartości maksymalnej (100) system przeskakuje na minimalną (0) i odliczanie zaczyna się od nowa.

Pozostałe ustawienia systemowe opracowano dość standardowo. W ustawieniach czasu można włączyć czas letni, blokadę rodzicielską można uaktywnić niezależnie dla menu i kanałów, a regulacja przezroczystości OSD zawiera się w czterech stopniach (maksymalna przezroczystość to 40%) plus wyłączenie. Ciekawą opcją jest możliwość ustawienia sposobu przeglądania kanałów: wszystkie, zakodowane albo bezpłatne. Na przykład przy ustawieniu na „bezpłatne”, przy przeglądaniu listy klawiszami zmiany kanałów (czyli po kolei), kanały kodowane są pomijane. Jednak każdy kanał kodowany można włączyć po wybraniu jego numeru z klawiatury numerycznej albo po najechnaniu kursorem i potwierdzeniu.

Czasem przydaje się możliwość ustawienia kanału startowego. Można wybrać dowolny kanał z listy telewizyjnej lub radiowej.

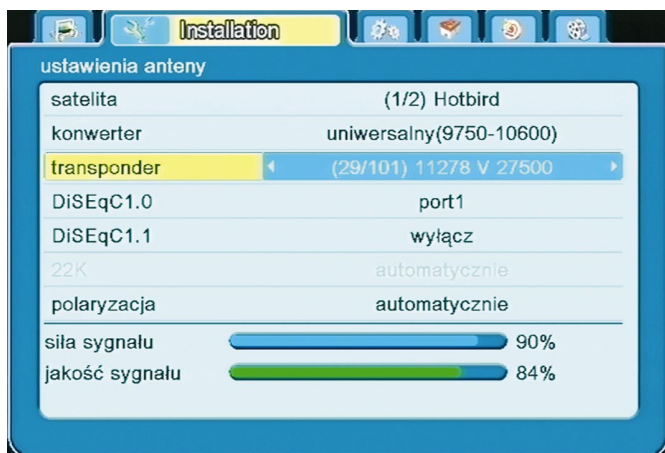

W Innych ustawieniach umieszczono między innymi możliwość wyłączenia zegara w StandBy (jest to warunek obniżenia mocy w tym trybie do wartości około 1 W), wywołanie na ekran podczas słuchania stacji radiowych graficznego wskaźnika poziomu sygnału audio zorganizowanego w formie equalizera oraz wyłączenie odbiornika po 3 godzinach braku aktywności ze strony użytkownika.

Wprowadzonych w konfiguracji zmian nie trzeba akceptować. Wyjście z menu zapisuje je w pamięci, dlatego trzeba zwracać uwagę na to, co się robi, aby przypadkowo nie pozmienić ustawień.

Kolejnym etapem instalacji jest **konfiguracja układu antenowego i programowanie kanałów**. Dokonuje się tego w menu *Instalacja*. Najpierw trzeba wybrać *Podłączenie anteny*. Do wyboru są: *antena stała* i *antena z obrotownicą*. Jest to istotne, bowiem wybór ten determinuje opcje dostępne w *Ustawieniach anteny*. W pierwszym wypadku użytkownik otrzymuje możliwość konfiguracji przełączników DiSEqC 1.0 i 1.1, w drugim pojawiają się DiSEqC 1.2 i USALS. Z listy satelitów należy wybrać tylko te, które będą odbierane w konkretnej instalacji. Pojawia się one później w pozycji satelita, w menu ustawień anteny. Każdemu z wybranych satelitów można przypisać odpowiednią opcję przełącznika DiSEqC lub precyzyjne ustawienia pozycji dla obrotownicy. Każdemu satelicie można przypisać niezależnie parametry konwertera. Do wyboru jest pełna gama częstotliwości dla pasm C i Ku, odbiornik obsługuje też konwertery Unicable.

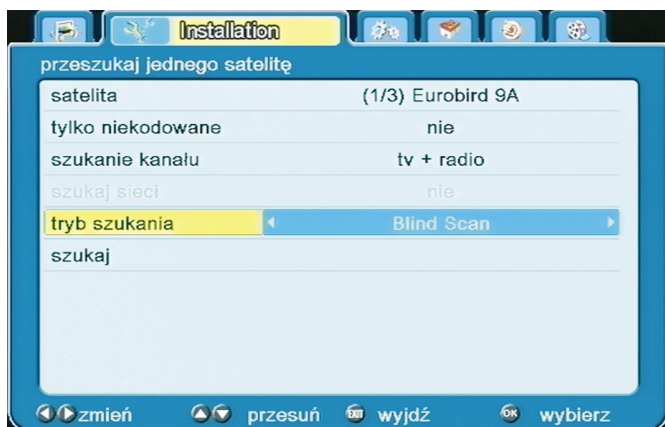
Wskaźnik poziomu i jakości sygnału ma charakter orientacyjny. Przy zmianach położenia anteny w dość szerokim zakresie, zmian sygnału nie

Dokonywaniu zmian w ustawieniach anteny towarzyszą wskazania poziomu i jakości sygnału.

widac, a wskazania są bliskie maksymalnego poziomu dla wybranego transpondera, później sygnał gwałtownie maleje. Charakterystyka ma ostre zbocza i płaski środek, więc trudno precyzyjnie wychwycić maksimum. Sygnał obserwowany w tym samym czasie na innym przyrządzie pokazywał łagodne narastanie, wyraźne maksimum, a następnie równie łagodne opadanie krzywej. Prawdopodobnie takie wskazania mają związek z działaniem układów automatyki, które w dość szerokim zakresie utrzymują poziom sygnału na określonym poziomie, po czym kiedy już „nie dają rady”, sygnał szybko spada.

Opcje wyszukiwania kanałów przewidują skanowanie jednego satelity, skanowanie kilku satelitów lub skanowanie pojedynczych transponderów.

Amatorzy przekazów mogą skorzystać z wyszukiwania kanałów w trybie Blind Scan.

W trybie Blind Scan odbiornik przeszukuje stopniowo całe pasmo. Aby przekonać się o skuteczności tej funkcji, wykasowałem wszystkie predefiniowane transpondery, a dodatkowo, aby odbiornik nie korzystał z zapisanych (być może) w systemie wartości, ustawiłem antenę na Amosa, a wybrałem satelitę Eutelsat W3A. Ariva wyszukała sporą część programów z Amosa (a przy okazji także z ulokowanego blisko niego Atlantic Birda 3) i na dodatek uczyniła to w zaledwie kilka minut. Zadowolający był też wynik skanowania NSS 7 (22°West). Na tym satelicie Ariva wyszukała między innymi przekazy (DVB-S2) z kamer umieszczonych na Huntington Beach oraz kilka transmisji dosyłowych, o których wcześniej nie wiedziałem. W sumie Blind Scan to funkcja ciekawa i warto ją w czasie orbitalnych wędrówek potestować.

Tradycyjnym sposobem automatycznego wyszukiwania kanałów jest skanowanie według parametrów zdefiniowanych na liście transponderów. Skanowanie kilku satelitów różni się tylko tym, że po zakończeniu skanowania jednego, system przechodzi automatycznie do skanowania kolejnego, wybranego przez użytkownika satelity.

Automatyczne skanowanie według listy transponderów z zaznaczeniem „tylko kanały niekodowane” Astry i Hot Birda trwało dziesięć minut, w tym czasie odbiornik wyszukał 560 niekodowanych kanałów telewizyjnych z Hot Birda i 391 z Astry (z czego, niestety, sporą ilość stanowią planse reklamowe). Wyniki są prawie prawie powtarzalne. Prawie, bowiem przy powtórnych skanowaniach różniły się zazwyczaj o kilka kanałów. Użytkany wynik można jeszcze poprawić, aktualizując parametry transponderów (o ile nie wszystkie są aktualne).

Skanowanie pojedynczych transponderów kryje się pod pozycją „Lista transponderów”. Parametry transponderów przypisane do poszczególnych satelitów są zdefiniowane, ale można je w razie potrzeby zmieniać, a także dodawać nowe częstotliwości.

Na uwagę zasługuje bardzo dobrze działająca automatyka, dzięki której użytkownik nie musi wybierać nie tylko korekcy błędów, ale także standardu i modulacji. Po wpisaniu częstotliwości, polaryzacji i wartości Symbol Rate odbiornik szybko dostraja się i, jeśli wpisane parametry były prawidłowe, pokazuje sygnał. W opcji skanowania pojedynczych transponderów nie znalazłem możliwości wyszukiwania serwisów z wpisaniem PiD-ów.

Odbiornik bez problemu wyszukał programy z transpondera o wysokiej wartości Symbol Rate. Tradycyjnie już do tego testu posłużył transponder 11,044 GHz/V z satelity Express AM22 (53°East), dla którego wartość Symbol Rate wynosi 44950.

Dziękujemy firmie Ferguson <http://www.ferguson-digital.eu/> ul. Bernardyńska 2, 64-000 Kościan, za udostępnienie do testów odbiornika Ferguson Ariva 200.

Zdzisław Marchewka
Ilustracje autora